

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 17 listopada 1983 r.

Nr 60

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

270 — z dnia 3 października 1983 r. w sprawie postępowania dyscyplinarnego przeciwko nauczycielom akademickim	793
271 — z dnia 24 października 1983 r. w sprawie zasad i trybu częściowego przekazywania majątku byłych związków zawodowych	800
272 — z dnia 24 października 1983 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich	801
273 — z dnia 28 października 1983 r. w sprawie określenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych	801
274 — z dnia 29 października 1983 r. w sprawie dodatkowych płatnych urlopów dla niektórych pracowników zatrudnionych w muzeach martyrologicznych	802
275 — z dnia 2 listopada 1983 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do ustalania niektórych cen urzędowych i marż handlowych urzędowych oraz określania zasad ustalania cen regulowanych	802

ROZPORZĄDZENIA:

276 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 października 1983 r. w sprawie zakresu roszczeń przysługujących Ministrowi Spraw Wewnętrznych i podległym mu organom w stosunku do funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej	803
277 — Ministra Finansów z dnia 20 października 1983 r. w sprawie rozliczania z budżetem centralnym wyników przeszacowania kapasów u osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej	803

270

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 października 1983 r.

w sprawie postępowania dyscyplinarnego przeciwko nauczycielom akademickim.

Na podstawie art. 204 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1982 r. Nr 14, poz. 113 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i Nr 39, poz. 176) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa zasady i tryb postępowania dyscyplinarnego przeciwko nauczycielom akademickim oraz tryb i zasady wykonywania i zatarcia orzeczonych kar dyscyplinarnych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1982 r. Nr 14, poz. 113 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i Nr 39, poz. 176).
- 2) o ministrze — rozumie się przez to ministra (kierownika urzędu centralnego) sprawującego nadzór nad szkołą wyższą zatrudniającą nauczyciela akademickiego, przeciwko któremu toczy się postępowanie dyscyplinarne.
- 3) o szkole — rozumie się przez to szkołę wyższą oraz jednostkę organizacyjną określoną w art. 218 ust. 3 ustawy.
- 4) o komisji — rozumie się przez to komisję dyscyplinarną szkoły.
- 5) o Radzie Głównej — rozumie się przez to Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

§ 3. Jeżeli o ten sam czyn wszczęto postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o wykroczenia, komisja może zawiesić postępowanie dyscyplinarne. Komisja może w każdej chwili podjąć zawieszony postępowanie; powinna to uczynić nie później niż w ciągu 3 miesięcy od chwili prawomocnego zakończenia postępowania karnego lub postępowania w sprawach o wykroczenia.

§ 4. 1. Komisje orzekają w składzie trzech członków wyznaczonych przez przewodniczącego komisji. Przewodniczącym składu orzekającego jest przewodniczący komisji lub jeden z jego zastępców.

2. Komisja Dyscyplinarna przy Radzie Głównej orzeka w składzie pięciu członków wyznaczonych przez przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej. Przewodniczącym składu orzekającego jest przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej lub jeden z jego zastępców.

3. W sprawach dyscyplinarnych profesorów, docentów i doktorów habilitowanych do składu orzekającego mogą wchodzić jedynie nauczyciele akademicki będący profesorami, docentami i doktorami habilitowanymi. W sprawach dyscyplinarnych pozostałych nauczycieli akademickich do składu orzekającego komisji i Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej powinien wchodzić co najmniej jeden nauczyciel akademicki nie będący profesorem, docentem lub doktorem habilitowanym.

§ 5. Kadencja komisji i Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej trwa trzy lata i rozpoczyna się wraz z początkiem kadencji organów szkoły.

§ 6. 1. Członek komisji lub Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej nie może pełnić swoich obowiązków, jeżeli przeciwko niemu toczy się postępowanie dyscyplinarne lub postępowanie karne, a gdy postępowanie zakończy się orzeczeniem skazującym — traci mandat.

2. Członek komisji traci mandat, gdy przestanie być nauczycielem akademickim w szkole, w której został wybrany, a członek Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej traci mandat, gdy przestanie być nauczycielem akademickim.

3. Utrata mandatu w wypadkach określonych w ust. 2 nie dotyczy nauczyciela akademickiego przechodzącego na emeryturę lub rentę w czasie kadencji.

§ 7. 1. Komisja wszczyna postępowanie dyscyplinarne na wniosek rzecznika dyscyplinarного.

2. Do chwili wszczęcia postępowania dyscyplinarного prowadzi się postępowanie wyjaśniające.

§ 8. 1. Nie wszczyna się postępowania dyscyplinarного, a wszczęte umarza, gdy:

- 1) obwiniony zmarł,
- 2) nastąpiło przedawnienie, o którym mowa w art. 202 ustawy,
- 3) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego przewinienia tej samej osoby zostało prawomocnie ukończone lub wcześniej wszczęte toczy się,
- 4) szkodliwość społeczna przewinienia jest znikoma.

2. Na żądanie małżonka, krewnego w linii prostej, brata lub siostry, zgłoszone w ciągu dwóch miesięcy od dnia zgonu obwinionego, postanowienie o umorzeniu traci moc. W tym wypadku postępowanie dyscyplinarne prowadzi się nadal z udziałem ustanowionego przez jedną z wyżej wymienionych osób obrońcy z wyboru albo ustanowionego przez przewodniczącego komisji obrońcy z urzędu.

§ 9. W sprawach nie uregulowanych w przepisach rozporządzenia do postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarного stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Rozdział 2

Rzecznicy dyscyplinarni

§ 10. 1. Rzecznicy dyscyplinarni są powoływani spośród pracowników szkół na okres kadencji trwającej trzy lata i rozpoczynającej się wraz z początkiem kadencji organów szkoły.

2. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz rektor mogą powołać kilku rzeczników dyscyplinarnych.

3. W uzasadnionych wypadkach Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki lub rektor mogą odwołać rzecznika dyscyplinarного w okresie kadencji.

§ 11. 1. Do obowiązków rzecznika dyscyplinarного należy:

- 1) wszczynanie i prowadzenie postępowania wyjaśniającego oraz powiadamianie zainteresowanego o wszczęciu tego postępowania.
- 2) wszechstronne wyjaśnienie okoliczności sprawy, z uwzględnieniem okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i niekorzyść osoby, której dotyczy postępowanie.

3) składanie komisji dyscyplinarnej wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarного i wniosku o ukaranie obwinionego oraz popieranie przed komisją tych wniosków,

4) uczestniczenie w posiedzeniach i rozprawach dyscyplinarных.

5) występowanie z wnioskami na rozprawie co do rodzaju i wysokości kary,

6) wnoszenie zażaleń i odwołań od postanowień i orzeczeń komisji,

7) wydawanie postanowień o umorzeniu postępowania — wyjaśniającego.

2. Rzecznik dyscyplinarный jest związany poleceniami rektora lub ministra i informuje ich na bieżąco o toczącym się postępowaniu i dokonanych ustaleniach. Rzecznik dyscyplinarный może żądać wydania mu poleceń na piśmie. Rzecznik dyscyplinarный informuje również o dokonanych ustaleniach senat szkoły lub Radę Główną w wypadkach określonych w art. 198 ust. 4 ustawy.

3. Do rzecznika dyscyplinarного stosuje się odpowiednio przepisy § 6.

§ 12. Organy szkół, pracownicy tych szkół oraz studenci są obowiązani udzielać rzecznikom dyscyplinarным wszelkich informacji i wyjaśnień związanych z postępowaniem wyjaśniającym.

Rozdział 3

Obwiniony

§ 13. Obwinionym jest osoba, przeciwko której wszczęto postępowanie dyscyplinarne.

§ 14. 1. Obwinionego nie uważa się za winnego, dopóki nie zostanie mu udowodniona wina prawomocnym orzeczeniem.

2. Obwiniony nie ma obowiązku dowodzenia swojej niewinności i może odmówić składania wyjaśnień.

3. Nie dających się usunąć wątpliwości nie wolno rozstrzygać na niekorzyść obwinionego.

4. Obwinionemu przysługuje prawo do obrony w toku całego postępowania dyscyplinarного.

Rozdział 4

Postępowanie wyjaśniające

§ 15. 1. Rektor szkoły wyższej po otrzymaniu wiadomości o postępowaniu nauczyciela akademickiego uchybiającym godności nauczyciela akademickiego i naruszającym normy współżycia społecznego lub naruszającym rażąco jego obowiązki zleca rzecznikowi dyscyplinarному przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

2. W razie otrzymania wiadomości o przewinieniu zarzucanym prorektorowi lub członkom komisji, rektor, a w razie gdy przewinienie zarzucane jest rektorowi — prorektor zawiadamia ministra.

3. W razie otrzymania wiadomości o przewinieniu zarzucanym przewodniczącemu lub członkowi Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej albo członkowi Rady Głównej, rektor zawiadamia przewodniczącego Rady Głównej.

§ 16. 1. W sprawach przeciwko rektorom, prorektorom, przewodniczącym komisji i ich zastępcom, przewodniczącemu i członkom Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej oraz członkom Rady Głównej uprawnienia rektora określone w § 15 ust. 1 przysługują ministrowi.

2. O wynikach przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w sprawie przewodniczącego lub członka Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej albo członka Rady Głównej minister powiadamia Radę Główną.

§ 17. 1. W toku postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny może przesłuchiwać nauczyciela akademickiego, świadków i biegłych, jak również przeprowadzać wszelkie inne dowody konieczne do całkowitego wyjaśnienia sprawy.

2. W toku postępowania wyjaśniającego należy nauczycielowi akademickiemu, którego postępowanie dotyczy, umożliwić złożenie wszystkich wyjaśnień, mogących mieć jego zdaniem znaczenie dla sprawy. Nauczyciel akademicki ma prawo zgłosić wniosek o przesłuchanie w toku postępowania wyjaśniającego wskazanych przez niego osób w charakterze świadków i przeprowadzenie innych dowodów.

3. Nauczycielowi akademickiemu, którego postępowanie wyjaśniające dotyczy, przysługują w tym postępowaniu prawa obwinionego.

§ 18. 1. Po uznaniu, że wyniki postępowania wyjaśniającego dostarczyły podstaw do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny składa komisji wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i o ukaranie.

2. Przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy zapoznać z jego treścią zainteresowanego nauczyciela akademickiego i umożliwić mu złożenie dodatkowych wyjaśnień.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) tytuł, stopień naukowy, imię i nazwisko oraz inne dane osobowe nauczyciela akademickiego, którego postępowanie dotyczy,
- 2) dokładne określenie zarzucanego przewinienia, ze wskazaniem czasu i miejsca jego popełnienia,
- 3) wykaz zawierający imiona i nazwiska oraz adresy świadków, którzy mają być wezwani na rozprawę, jak również wyliczenie innych dowodów; do wykazu może być dołączony wniosek o zaniechanie wezwania i odczytanie na rozprawie zeznań świadków przesłuchiowanych w toku postępowania wyjaśniającego,
- 4) uzasadnienie oparte na wynikach postępowania wyjaśniającego.

§ 19. 1. Jeżeli wyniki postępowania wyjaśniającego nie potwierdzą wysuwanych zarzutów albo okaże się, że zachodzą okoliczności określone w art. 202 ust. 1 i 2 ustawy lub w § 8 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia, rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego.

2. Zatwierdzone przez rektora lub Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego kończy postępowanie w sprawie i stanowi podstawę do usunięcia z akt osobowych nauczyciela akademickiego wszelkich zapisów dotyczących tego postępowania.

Rozdział 5

Postępowanie dyscyplinarne

§ 20. 1. Po złożeniu przez rzecznika dyscyplinarnego wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i o ukaranie przewodniczący komisji wyznacza skład orzekający.

2. Skład orzekający rozpoznaje wniosek określony w ust. 1 na posiedzeniu niejawnym, które powinno odbyć się w terminie 21 dni od daty złożenia wniosku.

3. Na posiedzeniu niejawnym skład orzekający wydaje postanowienie o:

- 1) wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, wyznaczając jednocześnie termin rozprawy,
- 2) odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego z przyczyn wskazanych w § 8,
- 3) zwrocie wniosku w celu uzupełnienia przez rzecznika dyscyplinarnego postępowania wyjaśniającego, wskazując kierunek uzupełnienia i termin zakończenia tego postępowania, który nie powinien być dłuższy niż 30 dni.

4. W razie odmowy wszczęcia postępowania dyscyplinarnego ze względu na znikomą szkodliwość społeczną przewinienia, komisja może przekazać sprawę do rektora szkoły z wnioskiem o wymierzenie kary porządkowej upomnienia na piśmie.

5. Odpisy postanowień wydanych na posiedzeniu niejawnym doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu i nauczycielowi akademickiemu, którego wniosek dotyczy.

§ 21. 1. Od postanowienia odmawiającego wszczęcia postępowania przed komisją przysługuje rzecznikowi dyscyplinarnemu prawo wniesienia zażalenia do Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej.

2. Na postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego oraz o odroczeniu rozpoznania wniosku i zaleceniu uzupełnienia postępowania, o którym mowa w § 20 ust. 3 pkt 3, nie przysługuje zażalenie.

3. Obwinionemu doręcza się wraz z odpisem postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego odpis wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i o ukaranie.

§ 22. 1. Zażalenie rzecznika dyscyplinarnego na postanowienie odmawiające wszczęcia postępowania dyscyplinarnego rozpoznaje na posiedzeniu niejawnym Komisja Dyscyplinarna przy Radzie Głównej. Posiedzenie niejawne powinno odbyć się w terminie 14 dni od dnia otrzymania zażalenia.

2. Uwzględniając zażalenie, Komisja Dyscyplinarna przy Radzie Głównej wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego. Przepisy § 21 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

3. Postanowienie Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej utrzymujące w mocy zaskarżone postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego kończy postępowanie. Przepisy § 19 ust. 2 i § 20 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

§ 23. 1. O terminie rozprawy przewodniczący składu orzekającego zawiadamia na piśmie ministra, rektora, rzecznika dyscyplinarnego i obrońcę obwinionego.

2. Obwinionemu doręcza się wraz z wezwaniem:

- 1) listę członków składu orzekającego,
- 2) pouczenie o przysługujących mu uprawnieniach i skutkach niestawiennictwa na rozprawę.

3. Termin rozprawy powinien być tak wyznaczony, aby między doręczeniem obwinionemu wezwania na rozprawę a dniem rozprawy upłynęło co najmniej 7 dni. W razie niezachowania tego terminu obwiniony lub jego obrońca może żądać odroczenia rozprawy.

4. Po wydaniu postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego obwiniony i jego obrońca mogą przegądać w obecności osoby upoważnionej przez przewodniczącego składu orzekającego akta sprawy, sporządzać wypisy i notatki. W ciągu ostatnich dwóch dni przed rozprawą przewodniczący składu orzekającego może odmówić wglądu do akt.

§ 24. 1. W trakcie postępowania dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny, obwiniony i jego obrońca mogą zgłaszać wnioski o dopuszczenie nowych dowodów. Wnioski powinny być uwzględnione, jeżeli okoliczności, dla których stwierdzenia miałyby być powołane dowody, mogą mieć istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

2. Skład orzekający może z urzędu dopuścić inne dowody mogące mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy; skład orzekający nie może nie uwzględnić wniosku obwinionego lub jego obrońcy o wezwanie na rozprawę świadka, co do którego rzecznik dyscyplinarny wnosi o odczytanie jego zeznań zamiast wzywania na rozprawę.

§ 25. 1. Rzecznik dyscyplinarny, obwiniony lub jego obrońca mają prawo zgłoszenia do przewodniczącego komisji żądania wyłączenia członka składu orzekającego, jeżeli między obwinionym lub pokrzywdzonym a członkiem składu orzekającego zachodzą stosunki tego rodzaju, że mogą wzbudzić wątpliwości co do bezstronności członka składu orzekającego. Wniosek taki rozpoznaje powołany do tego przez przewodniczącego komisji inny skład orzekający na posiedzeniu niejawnym przed rozprawą.

2. Wniosek o wyłączenie od rozpoznania sprawy może również złożyć, z przyczyn określonych w ust. 1, członek składu orzekającego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien być zgłoszony nie później niż przed rozpoczęciem rozprawy.

§ 26. 1. Jeżeli obwiniony nie przybrał sobie obrońcy, przewodniczący składu orzekającego może na jego wniosek wyznaczyć obrońcę z urzędu spośród pracowników szkół. Przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę z urzędu, gdy zachodzi uzasadniona wątpliwość co do poczytalności obwinionego oraz gdy obwiniony opuścił swe dotychczasowe miejsce zamieszkania, a nowego adresu nie można ustalić. Wyznaczenie obrońcy powinno nastąpić nie później niż na 7 dni przed terminem rozprawy. Wyznaczony obrońca z urzędu może wnieść o zwolnienie go z tej funkcji tylko w ważnych powodach.

2. Wnioski obwinionego i wyznaczonego obrońcy z urzędu, o których mowa w ust. 1, rozpoznaje na posiedzeniu niejawnym skład orzekający w sprawie. Na postanowienie w tym zakresie nie przysługuje zażalenie.

3. Obrońca jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystko, o czym dowiedział się w związku z wykonywaniem czynności obrońcy.

§ 27. 1. Rozprawa dyscyplinarna jest jawna tylko dla pracowników danej szkoły, przedstawiciela Rady

Głównej, przedstawicieli ministra oraz delegowanych przedstawicieli związków zawodowych i organizacji społeczno-politycznych. Komisja może zezwolić osobie pokrzywdzonej na obecność na rozprawie.

2. W uzasadnionych wypadkach przewodniczący składu orzekającego może wyłączyć lub ograniczyć jawność rozprawy albo jej części.

3. W razie wyłączenia jawności rozprawy, na rozprawie mogą być obecni: rektor, dziekan lub delegowane przez nich osoby, przedstawiciel ministra, przedstawiciel Rady Głównej, dwie wskazane przez obwinionego osoby spośród pracowników szkoły, a także po jednym przedstawicielu właściwego dla obwinionego związku zawodowego i organizacji politycznych, działających na terenie szkoły.

§ 28. 1. Rozprawą kieruje przewodniczący składu orzekającego. Od każdego zarządzenia przewodniczącego przysługuje odwołanie do całego składu orzekającego.

2. Rozprawa rozpoczyna się od sprawdzenia obecności wezwanych osób; świadków usuwa się z sali rozpraw, po czym odczytuje się wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i o ukaranie. Następnie wysłuchuje się obwinionego, przesłuchuje się świadków i biegłych oraz przeprowadza inne dowody. Świadka przesłuchuje się podczas nieobecności tych świadków, którzy nie złożyli jeszcze zeznań.

3. Nie usprawiedliwione niestawienie się na rozprawę obwinionego, któremu wezwanie doręczono we właściwym terminie, nie stanowi przeszkody do rozpoznania sprawy. Przewodniczący składu orzekającego może w takim wypadku ustanowić obrońcę z urzędu, jeżeli nie jest ustanowiony obrońca z wyboru.

4. W razie uznania niestawienia się obwinionego na rozprawę za usprawiedliwione, skład orzekający odracza rozprawę, ustalając nowy jej termin.

§ 29. 1. Przed przystąpieniem do przesłuchania świadka lub biegłego przewodniczący składu orzekającego uprzedza go o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie.

2. W razie niestawienia się świadka lub biegłego, którego przesłuchanie komisja uzna za niezbędne, rozprawę odracza się.

3. W razie niemożności stawienia się świadków lub składania przez nich zeznań na rozprawie istotnie różniących się od zeznań złożonych uprzednio, odczytuje się ich zeznania złożone uprzednio w części lub całości.

§ 30. 1. Obwiniony, jego obrońca i rzecznik dyscyplinarny mają prawo zadawać pytania świadkom i biegłym oraz wypowiadać się co do każdego przeprowadzanego dowodu.

2. Jeżeli wyjaśnienia obwinionego, który na rozprawie przyznaje się do winy, nie budzą wątpliwości, skład orzekający za zgodą rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego może nie przeprowadzać postępowania dowodowego lub przeprowadzić je tylko częściowo.

3. Po zakończeniu postępowania dowodowego przewodniczący składu orzekającego udziela kolejno głosu rzecznikowi dyscyplinarnemu, obrońcy i obwinionemu. Jeżeli rzecznik dyscyplinarny ponownie zabiera głos, należy również udzielić głosu obrońcy i obwinionemu.

§ 31. 1. Jeżeli na rozprawie okaże się, że zachodzą istotne braki w materiale zebranym w czasie postępowania

nia prowadzonego przez rzecznika dyscyplinarnego, których nie można uzupełnić na rozprawie, skład orzekający wydaje postanowienie o uzupełnieniu przez rzecznika dyscyplinarnego zebranego materiału, wskazując zarazem zakres i termin jego uzupełnienia.

2. Na postanowienie o uzupełnieniu postępowania, o którym mowa w ust. 1, przysługuje stronom zażalenie.

3. Po uzupełnieniu postępowania rzecznik dyscyplinarny przedstawia komisji wyniki postępowania uzupełniającego.

§ 32. Rozprawa może być przerwana z ważnych powodów na czas nie dłuższy niż 21 dni. Jeżeli po wznowieniu rozprawy skład orzekający uległ zmianie, rozprawę prowadzi się od początku.

§ 33. 1. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół, który powinien zawierać zwięzłe podanie treści wyjaśnień obwinionego, zeznań świadków i innych wyników postępowania dowodowego oraz przytoczenie wniosków i innych oświadczeń rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego i obrońcy, jak również postanowienia składu orzekającego.

2. Protokół podpisują przewodniczący składu orzekającego i protokolant.

§ 34. 1. Po wystuchaniu głosów stron przewodniczący składu orzekającego zamyka rozprawę i skład orzekający przystępuje niezwłocznie do narady nad orzeczeniem.

2. Przebieg narady i głosowania jest tajny. Oprócz członków składu orzekającego może być przy nich obecny tylko protokolant.

3. Narada i głosowanie odbywają się osobno co do winy i osobno co do kary. Przewodniczący składu orzekającego głosuje ostatni.

§ 35. 1. Postanowienia i orzeczenia składu orzekającego zapadają zwykłą większością głosów.

2. Przegłosowany członek składu orzekającego podpisując orzeczenie ma prawo zaznaczyć na orzeczeniu swoje zdanie odrębne. Składający zdanie odrębne ma prawo złożyć na piśmie jego uzasadnienie w ciągu 7 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.

§ 36. 1. Skład orzekający orzeka według przekonania opartego na ocenie wszystkich dowodów ujawnionych w toku rozprawy.

2. Skład orzekający wydaje na rozprawie orzeczenie:

- 1) o ukaraniu, na mocy którego uznaje obwinionego winnym popełnienia zarzucanego mu przewinienia w całości lub częściowo i wymierza jedną z kar dyscyplinarnych przewidzianych w art. 196 ust. 1 ustawy, albo
- 2) o uniewinnieniu obwinionego od zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, albo
- 3) o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego, gdy okaże się, że zachodzą okoliczności wyłączające postępowanie.

3. Przy wymiarze kary bierze się pod uwagę stopień winy, społeczną szkodliwość i skutki przewinienia oraz postawę moralną i obywatelską obwinionego, a także zachowanie się jego przed i po popełnieniu przewinienia.

4. Jeżeli obwiniony dopuścił się kilku przewinień, wymierza się jedną karę za wszystkie przewinienia łącznie.

§ 37. 1. Orzeczenie dyscyplinarne sporządza się na piśmie. Powinno ono zawierać:

- 1) nazwę komisji oraz datę rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia,
- 2) tytuły i stopnie naukowe oraz imiona i nazwiska członków składu orzekającego, rzecznika dyscyplinarnego i protokolanta,
- 3) tytuł, stopień naukowy, imię i nazwisko, stanowisko, miejsce i datę urodzenia obwinionego,
- 4) dokładne określenie przewinienia przypisanego obwinionemu,
- 5) sentencję orzeczenia,
- 6) uzasadnienie.

2. Uzasadnienie orzeczenia powinno zawierać ustalenie jego podstawy faktycznej przez wskazanie, jakie fakty skład orzekający uznał za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tym względzie oparł się dowodach i dlaczego nie dał wiary dowodom przeciwnym, a także przytoczenie okoliczności, które skład orzekający miał na względzie przy wymiarze kary.

3. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego.

§ 38. 1. Orzeczenie ogłasza się wraz z uzasadnieniem bezpośrednio po naradzie. Ogłoszenie orzeczenia jest jawne.

2. W uzasadnionych wypadkach ogłoszenie orzeczenia może być odrócone, jednakże najwyżej na 7 dni, przy czym dzień i godzina ogłoszenia powinny być podane na rozprawie.

3. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego poucza obwinionego o trybie i terminie wniesienia odwołania.

4. Orzeczenie komisji dyscyplinarnej doręcza się wraz z uzasadnieniem w odpisach ministrowi, rektorowi, rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu, a także przewodniczącemu Rady Głównej, w razie ukarania przewodniczącemu lub członka Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej albo członka Rady Głównej.

§ 39. 1. Rzecznikowi dyscyplinarnemu, obwinionemu lub jego obrońcy przysługuje prawo wniesienia odwołania od orzeczenia kończącego postępowanie do Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej. Złożenie odwołania wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

2. Odwołanie składa się w dwóch egzemplarzach do komisji, która wydała orzeczenie, w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Po przyjęciu odwołania przewodniczący komisji przesyła je niezwłocznie wraz z aktami postępowania dyscyplinarnego do Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej.

3. Odwołanie może być cofnięte najpóźniej przed rozpoczęciem rozprawy odwoławczej. Cofnięcie odwołania wniesionego na korzyść obwinionego, jeżeli on sam nie złożył odwołania, może nastąpić tylko za jego zgodą.

4. Orzeczenie komisji, od którego nie zostało w terminie wniesione odwołanie, staje się prawomocne i podlega wykonaniu.

Rozdział 6

Postępowanie odwoławcze

§ 40. 1. Przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej po stwierdzeniu, że odwołania zostało

wniesione przez osobę uprawnioną i w terminie, wyznacza skład orzekający w sprawie i kieruje sprawą na posiedzenie niejawne, które powinno odbyć się w terminie 14 dni od dnia złożenia odwołania.

2. Przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej odrzuca odwołanie w razie stwierdzenia, że zostało wniesione przez osobę nieuprawnioną lub po terminie.

3. Przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej może przywrócić obwinionemu uchybiony termin do wniesienia odwołania, jeżeli obwiniony prawdopodobnie, że uchybienie nastąpiło wskutek niezawinionej przez niego przeszkody.

4. Wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania składa się wraz z odwołaniem w trybie określonym w § 39 ust. 2 w terminie 14 dni od dnia ustania przeszkody.

5. W razie przywrócenia terminu do wniesienia odwołania stosuje się tryb określony w ust. 1.

6. Na posiedzeniu niejawnym skład orzekający wydaje postanowienie o rozpoznaniu odwołania na rozprawie, wyznaczając jednocześnie jej termin, rozstrzyga o konieczności wezwania świadków lub dopuszczeniu innych dowodów, w szczególności wskazanych w odwołaniu, oraz zarządza doręczenie odwołania stronie przeciwnej.

§ 41. 1. Rozprawę odwoławczą rozpoczyna ustne sprawozdanie, w którym członek składu orzekającego Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej wyznaczony jako sprawozdawca przedstawia przebieg dotychczasowego postępowania dyscyplinarnego, treść zaskarżonego orzeczenia, przytoczone w odwołaniu zarzuty oraz okoliczności faktyczne sprawy, jak również postanowienia składu orzekającego dotyczące dopuszczenia dowodów.

2. Rzecznik dyscyplinarny, obwiniony i obrońca mogą składać wyjaśnienia, oświadczenia i wnioski ustnie lub na piśmie.

3. W razie potrzeby skład orzekający Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej wydaje na rozprawie postanowienie o uzupełnieniu postępowania dowodowego.

4. Przed zamknięciem rozprawy odwoławczej przewodniczący składu orzekającego udziela głosu rzecznikowi dyscyplinarnemu, obrońcy i obwinionemu, przy czym pierwszy głos przysługuje stronie, która wniosła odwołanie, a jeżeli odwołanie wniosły obie strony, jako pierwszemu udziela głosu rzecznikowi dyscyplinarnemu. Jeżeli jedna ze stron zabiera głos ponownie, należy również udzielić głosu stronie przeciwnej.

§ 42. 1. Komisja Dyscyplinarna przy Radzie Głównej:

- 1) utrzymuje w mocy orzeczenie, od którego wniesiono odwołanie, lub
- 2) uchyla orzeczenie w całości albo w części i wydaje nowe orzeczenie, lub
- 3) uchyla orzeczenie w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez komisję, jeśli uzna, że obwiniony został niesłusznie uniewinniony albo że należy ponownie przeprowadzić postępowanie dowodowe, lub
- 4) uchyla orzeczenie i umarza postępowanie dyscyplinarne, gdy okaże się, że zachodzą okoliczności wyłączające postępowanie, określone w § 8 ust. 1; po-

stępowanie dyscyplinarne można również umorzyć, gdy rzecznik dyscyplinarny złoży przed zamknięciem rozprawy oświadczenie, że nie popiera oskarżenia.

2. Komisja Dyscyplinarna przy Radzie Głównej może podwyższyć karę orzeczoną przez komisję jedynie wówczas, gdy orzeczenie zostało zaskarżone przez rzecznika dyscyplinarnego.

3. Orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej jest ostateczne i prawomocne z chwilą ogłoszenia oraz podlega wykonaniu.

§ 43. 1. Orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej doręcza się wraz z uzasadnieniem w odpisach ministrowi, przewodniczącemu Rady Głównej, rektorowi, rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu.

2. W razie wydania orzeczenia uniewinniającego obwinionego lub orzeczenia umarzającego postępowanie dyscyplinarne, sporządza się niezwłocznie odpis sentencji orzeczenia i wydaje obwinionemu w celu przedstawienia rektorowi szkoły wyższej.

§ 44. Do postępowania przed Komisją Dyscyplinarną przy Radzie Głównej stosuje się odpowiednio przepisy § 20 ust. 5, § 21 ust. 2 i 3, § 23 ust. 1 (z tym że o terminie rozprawy zawiadamia się także przewodniczącego Rady Głównej), § 23 ust. 2—4, § 24—28, 30, 33—35, § 36 ust. 1, 3 i 4, § 37 oraz § 38 ust. 1—3.

Rozdział 7

Wykonywanie kar dyscyplinarnych

§ 45. 1. Rektor szkoły zatrudniającej nauczycieli akademickiego zarządza wykonanie prawomocnego orzeczenia komisji.

2. W razie ukarania rektora lub prorektora uprawnień rektora określone w ust. 1 przysługują ministrowi, a w razie ukarania przewodniczącego lub członka Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej albo członka Rady Głównej, uprawnienia rektora przysługują także przewodniczącemu Rady Głównej.

3. W razie ukarania nauczyciela akademickiego zajmującego stanowisko profesora lub docenta karą zwolnienia z pracy, uprawnienia rektora określone w ust. 1 przysługują ministrowi.

§ 46. Odpis orzeczenia komisji o wymierzeniu obwinionemu kary włącza się do akt osobowych ukaranego nauczyciela akademickiego.

Rozdział 8

Zatarcie kar dyscyplinarnych

§ 47. Czynności związanych z zatarciem kary, o którym mowa w art. 203 ust. 1 ustawy, dokonuje z urzędu rektor.

§ 48. O zatarcu kary dyscyplinarnej orzeka na wniosek rzecznika dyscyplinarnego lub ukaranego nauczyciela akademickiego komisja, która orzekła karę objętą wnioskiem, na posiedzeniu niejawnym, z udziałem rzecznika dyscyplinarnego. Z chwilą zatarcia kary uważa się ją za niebyłą; stanowi to podstawę do usunię-

cia z akt osobowych nauczyciela akademickiego wszelkich zapisów dotyczących ukarania.

§ 49. 1. Orzeczenie komisji w sprawie zatarcia kary dyscyplinarnej jest prawomocne.

2. Orzeczenie, o którym mowa w ust. 1, doręcza się w odpisach rektorowi, rzecznikowi dyscyplinarnemu i ukaranemu nauczycielowi akademickiemu.

3. Orzeczenie odmawiające zatarcia kary dyscyplinarnej wymaga uzasadnienia.

4. W razie wydania orzeczenia oddalającego wniosek o zatarcie kary dyscyplinarnej, z następnym wnioskiem o zatarcie tej kary można wystąpić po upływie 6 miesięcy od daty orzeczenia oddalającego wniosek o zatarcie.

§ 50. 1. Komisja Dyscyplinarna przy Radzie Głównej rozpatruje wniosek o zatarcie kary zwolnienia z pracy w trybie określonym w § 48. Przepisy § 49 ust. 1—3 stosuje się odpowiednio.

2. W razie wydania orzeczenia oddalającego wniosek o zatarcie kary zwolnienia z pracy, z następnym wnioskiem o zatarcie można wystąpić po upływie roku od daty orzeczenia oddalającego wniosek o zatarcie.

3. Trzykrotne oddalenie wniosku o zatarcie kary zwolnienia z pracy, złożonego przez ukaranego nauczyciela akademickiego, powoduje nierozpatrywanie kolejnych wniosków. W tym wypadku z wnioskiem o zatarcie kary zwolnienia z pracy może wystąpić tylko rzecznik dyscyplinarny.

§ 51. Do postępowania w sprawie zatarcia kar dyscyplinarnych stosuje się odpowiednio przepisy § 20 ust. 1 i 2 oraz § 40 ust. 1.

Rozdział 9

Wznowienie postępowania

§ 52. 1. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić, jeżeli:

- 1) w związku z postępowaniem dopuszczono się rażąco naruszenia prawa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia,
- 2) po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody nie znane przedtem, wskazujące na to, że obwiniony jest niewinny, skazano go za popełnienie innego czynu lub komisja umorzyła postępowanie, powołując się bezpodstawnie na jedną z przyczyn wymienionych w § 8 ust. 1 pkt 1—3.

2. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego mogą składać: obwiniony, obrońca, rzecznik dyscyplinarny, a po śmierci obwinionego lub w razie jego choroby psychicznej — jego małżonek, krewny w linii prostej, brat lub siostra.

3. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego na niekorzyść obwinionego nie jest dopuszczalne w razie jego śmierci albo przedawnienia określonego w art. 202 ust. 1 i 2 ustawy, a także w razie wykonania kary i jej zatarcia.

4. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego należy wnieść w ciągu 30 dni od dnia, w którym

obwiniony lub osoby wymienione w ust. 2 dowiedziały się o przyczynie uzasadniającej wznowienie.

§ 53. 1. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego wnosi się do komisji, która wydała prawomocne orzeczenie. Wniosek rozpatruje wyznaczony przez przewodniczącego komisji skład orzekający na posiedzeniu niejawnym. W razie potrzeby skład orzekający może przed rozpatrzeniem wniosku zlecić rzecznikowi dyscyplinarnemu sprawdzenie okoliczności wskazanych we wniosku. Postanowienie w sprawie wznowienia postępowania dyscyplinarnego doręcza się wraz z uzasadnieniem ministrowi, przewodniczącemu Rady Głównej, rektorowi oraz osobom wymienionym w § 52 ust. 2.

2. Na postanowienie w sprawie wznowienia postępowania dyscyplinarnego przysługuje zażalenie do Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. Zażalenie nie przysługuje, jeżeli postanowienie w sprawie wznowienia postępowania wydała Komisja Dyscyplinarna przy Radzie Głównej.

3. Komisja Dyscyplinarna przy Radzie Głównej rozpatruje zażalenie w trybie określonym w § 22 ust. 1 i 2. Przepis § 22 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 54. 1. Po uprawomocnieniu się postanowienia o wznowieniu postępowania dyscyplinarnego komisja, która wydała postanowienie, uchyla poprzednie orzeczenie i przekazuje sprawę komisji właściwej do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji w celu ponownego przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego. W skład komisji ponownie rozpoznającej sprawę nie mogą wchodzić członkowie komisji, która uprzednio orzekała w sprawie.

2. W postępowaniu o wznowienie stosuje się zasady określone w rozdziale 5. Jeżeli postępowanie o wznowienie toczy się po śmierci obwinionego, przewodniczący komisji wyznacza obrońcę z urzędu, chyba że wnioskodawca sam ustanowił obrońcę.

3. W postępowaniu o wznowienie nie można wydać orzeczenia na niekorzyść obwinionego, jeżeli wniosek o wznowienie złożono na jego korzyść.

§ 55. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego z tych samych przyczyn może nastąpić tylko raz.

§ 56. 1. Umorzone postępowanie wyjaśniające można podjąć, jeżeli nie nastąpi przedawnienie z przyczyn określonych w art. 202 ust. 1 i 2 ustawy i gdy w związku z tym postępowaniem dopuszczono się przestępstwa lub po umorzeniu postępowania ujawnią się nowe fakty albo dowody, które mogły mieć wpływ na podjęcie decyzji o umorzeniu.

2. Postępowanie wyjaśniające podejmuje rzecznik dyscyplinarny. Podjęte postępowanie wyjaśniające toczy się według zasad określonych w rozdziale 4.

3. Przepis § 55 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 57. 1. Akta spraw dyscyplinarnych zakończonych prawomocnym orzeczeniem przechowuje się w archiwum szkoły zatrudniającej pracownika w chwili wydania pra-

womocnego orzeczenia przez okres 5 lat od dnia zatarcia kary dyscyplinarnej.

2. W razie prawomocnego orzeczenia kary zwolnienia z pracy, odpisy orzeczeń przesyła się do Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej.

3. Komisja Dyscyplinarna przy Radzie Głównej przechowuje odpisy swoich orzeczeń oraz orzeczenia przestane/zgodnie z ust. 2.

§ 58. 1. W szkołach wyższych, w których liczba osób zatrudnionych na stanowiskach profesora lub docenta na podstawie mianowania nie przekracza 15, do prowadzenia spraw dyscyplinarnych jest właściwa komisja szkoły wyznaczona przez ministra działającego w porozumieniu z Prezydium Rady Głównej.

2. W innych wypadkach szczególnych, na umotywowany wniosek rzecznika dyscyplinarnego lub obwinionego, Komisja Dyscyplinarna przy Radzie Głównej może przekazać rozpoznanie danej sprawy komisji dyscyplinarnej innej szkoły. Postanowienie w tym przedmiocie zapada na posiedzeniu niejawnym.

§ 59. 1. Obsługę komisji wykonują pracownicy szkoły wyznaczeni przez rektora.

2. Obsługę Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej wykonuje Sekretariat powołany przez Ministra Nauki,

Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z przewodniczącym Rady Głównej.

3. Wydatki związane z działalnością komisji są pokrywane z budżetu szkoły, a wydatki związane z działalnością Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej — z budżetu centralnego, w części dotyczącej Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

§ 60. Sprawy, w których w dniu wejścia w życie rozporządzenia postępowanie w danej instancji nie zostało zakończone, prowadzi się nadal według przepisów dotychczasowych do zakończenia postępowania w tej instancji.

§ 61. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1962 r. w sprawie komisji dyscyplinarnych dla pracowników naukowo-dydaktycznych szkół wyższych oraz postępowania przed tymi komisjami (Dz. U. z 1969 r. Nr 27, poz. 217), z tym że sprawy o zatarcie kar nie wymienionych w art. 196 ust. 1 ustawy prowadzi się według przepisów tego rozporządzenia.

§ 62. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii *W. Jaruzelski*

271

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 października 1983 r.

w sprawie zasad i trybu częściowego przekazywania majątku byłych związków zawodowych.

Na podstawie art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 1982 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 1982 r. Nr 32, poz. 216 i z 1983 r. Nr 39, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Środki finansowe wchodzące w skład majątku byłych związków zawodowych, zrzeszających pracowników zatrudnionych w danej gałęzi pracy, w danym rodzaju zatrudnienia lub zawodzie, mogą zostać częściowo przekazane ogólnokrajowym organizacjom związkowym, utworzonym na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 12 kwietnia 1983 r. w sprawie zasad i sposobu tworzenia ogólnokrajowych organizacji związkowych (Dz. U. Nr 21, poz. 92), działającym w tych gałęziach pracy, rodzajach zatrudnienia lub zawodach.

2. Przekazane środki finansowe podlegają zaliczeniu na poczet końcowego przekazania majątku określonego w ust. 1, po ustaleniu zasad i trybu jego przekazania.

3. Majątek (w tym także środki finansowe) byłych związków zawodowych działających w urzędach państwowych, pozostający w dyspozycji zakładowych organizacji tych związków może być przekazany przedstawicielstwu pracowniczemu określonemu w art. 40 i 41 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214) na wniosek organów tego przedstawicielstwa.

§ 2. 1. Decyzje o przekazaniu środków finansowych podejmuje Minister do Spraw Współpracy ze Związkami

Zawodowymi na wniosek ogólnokrajowej organizacji związkowej.

2. Wniosek o przekazanie części środków finansowych powinien być uzasadniony przez wskazanie celów, na które mają zostać przeznaczone.

3. Szczegółowe zasady postępowania w sprawie wniosków o przekazanie środków finansowych określi Minister do Spraw Współpracy ze Związkami Zawodowymi w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 3. Przekazania środków finansowych na podstawie decyzji podjętej w trybie § 2 dokona Komisja do Spraw Zarządu Majątkiem Związków Zawodowych, powołana na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 października 1982 r. w sprawie tymczasowego zarządu majątkiem byłych związków zawodowych (Dz. U. Nr 34, poz. 226).

§ 4. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie naruszają przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1982 r. w sprawie zasad i trybu przekazywania majątku byłych zakładowych organizacji związkowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 1, poz. 1).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *w z. J. Obodowski*